

رهز و راز جاودانگی

یادداشت احسان صالحی، سرپرست موسسه مطبوعاتی ایران

ناکامی‌ها و به تبع آن خوشی و ناخوشی مردم است، اینچنین در دلها طوفان به پا می‌کند؟ چگونه می‌شود که با فقدان او حتی مخالفانش لب به اعتراف فضائل او می‌گشایند و شاید از سر اضطرار جانماندن از سیل احساسات و عواطف افکار عمومی، چشم بر گوشه‌ای از حقایق می‌گشایند که تا پیش از این همه همت‌شان پوشاندن و وارونه‌نمایی آنها بود؟

رئیس‌ی خصوصیات برجسته فراوان شخصیتی و مدیریتی داشت. انبوه صفات و ویژگی‌هایی که برای او برشمرده‌اند، هر یک در جای خود درس آموز و الهام‌بخش و قابل تأسی است. رئیس‌ی تحولگرا بود. نمونه‌های فراوان و دست به نقدی لااقل از ابتدای سال ۹۵ و دوره مدیریتی او در آستان قدس رضوی و سپس قوه قضائیه و ریاست جمهوری وجود دارد که نشان می‌دهد او هر جا رفت، بدور از روزمرگی، منشأ تحولات اساسی و ماندگار شد. آستان قدس قبل و بعد از رئیس‌ی، قوه قضائیه قبل و بعد از رئیس‌ی و در نهایت ریاست جمهوری قبل و بعد از رئیس‌ی کاملاً متحول شد.

رئیس‌ی پر کار و اهل زدن به میدان‌های پر خطر بود، مرد تکمیل و به سرانجام رساندن کارهای مهم نیمه‌تمام بود، ولایت‌مدار بود، انقلابی بود، اخلاق مدار بود، مردمی بود، کارآمد بود، خستگی‌ناپذیر بود، اهل میدان دادن به جوانان بود، عالم و مسلط به مباحث کارشناسی بود، اهل دقت در جزئیات بود، دارای توان جمع‌کنندگی و پای کار آوردن همه ظرفیت‌ها بود، سالم و صمیمی و متواضع بود، همه اینها بود اما همه این ویژگی‌های ممتاز در وجود او بر دو پایه و زیربنای اساسی بنا نهاده شده بود. بدون این دو زیربنای رئیس‌ی فتح‌الفتوح انقلاب نمی‌شد. بدون این دو زیربنای رئیس‌ی اینچنین محبوب قلوب ملت و شایسته آن تعابیر بی‌نظیر از جانب رهبر انقلاب اسلامی نمی‌شد. بدون این دو پایه رئیس‌ی، شهید رئیس‌ی نمی‌شد.

آن دو پایه اصلی و اساسی، «صدق» و «اخلاص» است. صداقت و اخلاص رئیس‌ی از او اسطوره‌ای ساخت که گویا مأمور شده بود زمانی را در این مسئولیت‌های سطح بالا سپری کند و به همه ما یادآور شود که همچنان در دنیای شلوغ و پر از مکر و نیرنگی که سران فاسد آن برای جنایت و کودک‌کشی به یکدیگر مدال افتخار می‌دهند، هنوز هم می‌شود پاک بود و خدمتگزار.

معجزه اخلاص بود که رئیس‌ی را شهید جمهور کرد. شهید زندگی کرد که شهید شد. جوهره شهید زندگی کردن، اخلاص است. خود را از درون قوی کرده بود و بر نفسش چنان مهار زده بود که آماده کارهای بزرگ در بیرون شود. هر چه تحول و نوزایی و حرکت و مقاومت و مبارزه در بیرون از رئیس‌ی بروز یافت، حاصل تحول و قدرتی بود که در درون خود ایجاد کرده بود.

در هر برهه مدیریتی که در این سالها قرار گرفت، برای او زمینه کاملاً مهیا بود که به گونه‌ای دیگر رفتار کند. از سالهای متمادی در مسئولیت‌های سطح بالای قوه

در حوالی چهل روز پس از یکشنبه سیاه ۳۰ اردیبهشت، جایی که مسیر تاریخ ایران عوض شد، و در آستانه انتخابات برای تعیین جانشین رئیس‌جمهور شهید ایستاده‌ایم. شوک حادثه آنچنان سنگین بود که هنوز نه پیامدهای آن فقدان و نه آثار دوران جدید به دقت بررسی و معلوم نشده است. ایران اسلامی یکی از بهترین فرزندان خود را از دست داد. به تعبیر رهبر معظم انقلاب (که ایشان اساساً اهل اغراق در بیان خصوصیات افراد نیستند) ایران، رئیس‌جمهوری جامع‌الاطراف و یکی از بهترین‌ها زیر آسمان را از دست داد. فهم و باور این توصیف دقیق هم مستلزم نگاه به گذشته و مرور تجربه تاریخی است، هم با گذشت زمان و شکل‌گیری تجربیات جدید، بی‌بدیل بودن رئیس‌ی عزیز هر روز آشکارتر خواهد شد.

نظام اسلامی به مثابه یک موجود زنده و پویا و در حال تحرک، طبیعی است که در مواجهه با تهدیدها و فرصت‌های مختلف، فراز و فرودهایی داشته و دارد. خسارت دیدن در مقاطع مختلف امری بی‌سابقه نیست همچنان که در موقعیت‌های دیگر، منافع زیادی عاید کشور شده و می‌شود. اما خسارت فقدان شهید رئیس‌ی از جنس خسارت به فتح‌الفتوح انقلاب اسلامی است. شهید رئیس‌ی با آن ویژگی‌های ممتاز شخصیتی و مدیریتی که در این مدت هر کسی حتی منتقدان و مخالفان او در زمان حیاتش، از زاویه فهم و تجربه خود به آن پرداخته‌اند، شخصاً در زمره مهم‌ترین دستاوردهای انقلاب اسلامی بود. انسان انقلاب اسلامی، و انسان مکتب امام خمینی، آن قدر اهمیت دارد که امام بزرگوار از آن به فتح‌الفتوح یاد می‌کند. امام پس از پیروزی در عملیات طریق‌القدس فرمودند: «آنچه برای اینجانب غرورانگیز و افتخارآفرین است، روحیه بزرگ و قلوب سرشار از ایمان و اخلاص و روح شهادت‌طلبی این عزیزان که سربازان حقیقی ولی‌الله‌العظم ارواحنا فداه هستند، می‌باشد و این است فتح‌الفتوح».

انسان انقلاب اسلامی و انسان مکتب امام خمینی همچنان در حال تولد و برای همه، نه تنها در ایران، بلکه برای همه دنیا الهام‌بخش است. شهدای مدافع حرم نسل اخیر انسان‌های انقلاب اسلامی و فرزندان مکتب خمینی کبیر هستند. حاج قاسم سلیمانی الگوی تمام از انسان تراز این مکتب است. شهید سیدابراهیم رئیس‌ی یک الگوی کامل از انسان انقلاب اسلامی است که در بالاترین سطح مدیریت کشور این‌گونه می‌درخشد و نشان می‌دهد فتح‌الفتوح امام خمینی همچنان در حال ثمر دادن است. شهید سیدابراهیم رئیس‌ی، فرزند خلف مکتب امام و سند و حجت زنده بودن انقلاب اسلامی است.

انسان انقلاب اسلامی یک انسان مجاهد، در میدان و اهل خطر است و برای هدف و مکتبش آرام و قرار ندارد. اما زیرساخت این بی‌قراری و شب و روز نشناختن کجا است؟ چه خصوصیت و چه زیرساختی او را از دیگر تلاشگران متمایز می‌کند؟ چگونه می‌شود که یک دست‌پرورده مکتب امام این‌گونه در دل‌ها جا می‌گیرد و با وجود حضور در میدان اجرایی که به صورت طبیعی آمیخته با کامیابی‌ها و

رئیس‌ی عزیز

ویژه‌نامه چهلمین روز
عروج شهدای خدمت